

LEREN VLIEGEN

Of wat ma en pa in bed doen, en waarom pa het nooit zal leren. En over wat ik wél zou kunnen, maar nooit wil leren.

Ma en pa maken af en toe flink ruzie in bed. Vannacht hebben ze gewoon gepraat, ik hoorde ze fezelen tot in mijn kamer. Het ging er af en toe heftig aan toe. Soms hoorde ik ma snikken. Pinguïns huilen zelden, want tranen bevriezen meteen. Bevroren traanpegeltjes van je wangen pulken doet vreselijk veel pijn.

Volgende morgen. Tijd voor ontbijt.

Pella neemt een ijsje.

‘Ma, gaan we nu echt naar de Noordpool?’

Ma mompelt wat.

Pa kucht even en schraapt de keel. Ik weet wat dat betekent: hij denkt dat hij wat belangrijks te vertellen heeft. Pingerdepingu, dat wordt lachen. Hij kan het ook niet helpen dat er zo weinig hersenen in zijn kop zitten.

Hij kiepert een dode sardien door zijn keel en giet er een slok water achteraan. Ontbijt binnen.

‘Kinderen, ik heb beslist: we vertrekken. De Noordpool wacht op ons. Daar zullen we ruimte hebben, een mooi huis kunnen bouwen

en een nieuw leven beginnen.’

‘Ik wil geen nieuw leven,’ zucht ma. ‘Mijn leven is goed.’

‘Pinga, we hebben het er toch over gehad? Beslist is beslist. Je zult er fijn kunnen schaatsen.’

Pa kijkt boos, ma triest.

‘Krijg ik daar mijn eigen ijssalon?’ vraagt domme zus.

Ik zwijg.

‘We moeten leren vliegen, anders geraken we er nooit,’ zegt pa.

‘Is de Noordpool zo ver?’ vraagt Pella.

‘Helemaal aan de andere kant van de wereld. En het is de hele tijd naar boven, dat maakt het nog veel lastiger.’

‘Pa, vertel toch niet zulke onzin. Wij kunnen niet vliegen. We zijn te dik en te zwaar.’

Dat klopt, Pella is te dik om te vliegen.

‘Wij zullen het leren. We worden wereldberoemd: de Pingo’s worden de eerste vliegende pinguïnfamilie. We komen in alle kranten. En op televisie.’

Ik spring in de lucht. Sapperdesnavel, dat is nogal wat! Als hier iemand beroemd moet worden, ben ik het wel.

‘Kan ik dan met een bekende pinguïn trouwen? En zullen er extra veel klanten naar mijn ijssalon komen?’ vraagt Pella.

‘Stom wicht, hou toch je kop. Bekende pinguïns trouwen alleen met mooie pinguïns. Je maakt geen schijn van kans.’

‘Kinderen, hou op met dat geruzie,’ zegt ma. Ze zucht nog maar eens. Ze heeft zich neergelegd bij pa’s beslissing.

‘We moeten voor één keer goed naar pa luisteren. Het is belangrijk dat we leren vliegen, anders geraken we er nooit.’

Ik wil niet naar de Noordpool, maar vliegen lijkt me wel wat.
Dan kan ik wegvliegen als ik nog eens iemand een mep geef of voetje licht. 'Kijk, daar vliegt Puk,' zal iedereen zeggen. Later word ik misschien wel stuntpiloot. Een wereldberoemde. Ik kom in alle kranten en op televisie. En in de boekjes!

Pa wil het voordoen. 'Je gaat boven op een ijsschots staan. Dan spring je. Vergeet ondertussen niet met je vleugels te slaan. Hard en snel.'

Hij klautert op een ijsblok, vlak bij het water. Want pa is slim: als het vliegen niet meteen lukt, duikelt hij in het water. Pa beeft, hij is er duidelijk niet gerust in.

'Vooruit pa, spring dan toch. Of wil je in een ijspegel veranderen?'
Hij springt, slaat als een gek met zijn korte vleugels, dondert op zijn snoet en glijdt het water in.

'Au!'

'Doe dat nog eens, pa. Ik vergat te kijken.'

Pa vloekt.

'Heb je je pijn gedaan?' vraagt ma dom.

'Ben je je landingsgestel vergeten?' vraag ik slim.

'Alle begin is moeilijk,' weet mijn zus. Haha.

Pa waggelt uit het water en schudt zijn vacht droog. Hij probeert het opnieuw, nu met de ogen dicht. Hij heeft vast ergens gelezen dat het dan beter zal gaan. Deze keer waggelt hij een korte aanloop. Met een stevige zwaai springt hij in de lucht.

'Ik vlieg!' jubelt hij.

Hij vliegt ongeveer één seconde. Daarna valt hij plat op zijn buik in het donkere water.

Leren vliegen doet pijn.

‘Pako, zo komen we er nooit.’ Ma kijkt bezorgd. ‘Laten we thuisblijven. Al mijn vriendinnen wonen op de Zuidpool.’

‘Puk, probeer jij eens. Je weet het toch altijd beter?’

Iedereen kijkt naar mij! Pingerdepingu, wat nu?

Ik wil wel kunnen vliegen maar ik wil het niet eerst moeten leren.

Het moet meteen raak zijn. Daarom moet pa het goed voordoen.

Pa kijkt bezorgd naar de ijsschots. Je zou zweren dat die hoger wordt.

‘Misschien moet ik op de begane grond beginnen.’

Pa gaat op zijn buik liggen. Zijn poten kunnen niet meer aan de grond.

‘Wel, wanneer stijgt je op?’

Pa zwaait als een dolgedraaide helikopter met zijn vleugels. Hij komt geen millimeter vooruit of omhoog.

‘Gaat het niet beter als je ondertussen een windje laat?’

Ma kan niet om mijn grap lachen. ‘Puk, laat je vader oefenen.’

Pa zwaait almaar harder met zijn vleugels, maar er komt niet de minste beweging in zijn lompe lijf.

Onze buurpinguïns komen kijken naar al dat vreemde gestuntel. Pa zal snel beroemd zijn.

‘Wel Pako, probeer je weer eens een nieuwe manier om sardienen te vangen?’ vraagt Polka, een oudere pinguïn die een paar ijsschotsen verderop woon.

Pa kan niet antwoorden. Hij puft als een bejaarde walvis. Maar vooruitkomen doet hij niet. En opstijgen al helemaal niet.

‘Pa, je lijkt wel een bevroren zeehond. Zo komen we nooit op de Noordpool.’

Pa komt kreunend overeind. Zweet druipt van zijn gezicht.

Ma pakt een stukje ijs en legt het op zijn voorhoofd. 'Koel wat af, Pako, het leven is hard.'

Pa zwijmelt als een tol.

'Ik word een dagje ouder. De inspanningen laten zich voelen.'

'Zo komen we nooit op de Noordpool. Puk, wil jij het eens proberen?'

'Leren is voor mietjes. Als pa het niet kan, dan wil ik het niet proberen. Vraag het aan Pella. Dat is een meisje. Het is niet zo erg als zij op haar bek dondert. Ze kan er alleen maar knapper van worden.'

'Hou je wafel of ik timmer erop.' Pella rent achter me aan. Ze wil een robbertje vechten. Ik stop plots, licht haar voetje en Pella vliegt in een boog over me heen.

'Pingerdepingu! Pella kan vliegen.'

Vader kijkt bedenkelijk. Hij duwt zijn vleugels in zijn pijnlijke rug.

'Verdorie, zo komen we er nooit.'

Mooi zo, denk ik.

Hoewel. Als we verhuizen, kan ik er meteen een boek over schrijven. Familie Pingo verhuist naar de Noordpool. Ik zal er beroemd mee worden. Wie zou dat ooit geloven? Ik zoek een potlood en wat vellen papier. Vanaf hier begint mijn verhaal. Het verhaal over mezelf, de knapste en slimste pinguïn op aarde, en over mijn familie. Domme pa, lieve ma en zeurzus. Een verhaal over hoe we ooit op de Noordpool geraken. En hoe ik eindelijk beroemd word!

